

1849-08-17

SENDER

Georgia Skovgaard

RECIPIENT

P.C. Skovgaard

FACTS

Document type:
Letter

Sender's location:
København

Recipient's location:
Liselund

Mentioned people:
Gitte Høyen
N.L. Høyen
J.F. Schouw
Georgia Skovgaard
P.C. Skovgaard
Elise Stampe
Jeanina Stampe
Holger Stampe-Charisius

Archive:
Mappe 3 nr. 07

TRANSCRIPTION

Mappe 3 nr. 7

Til

Hr. Landskabsmaler Skovgaard

Provst Ingerslöv

paa Liselund

pr. Stege

Nysø Søndag Aften den 17de Aug. 1849

Jeg har saa grumme Meget at sige Dig, saa jeg veed næsten ikke hvordan jeg skal bære mig ad dermed, men det er vel bedst at begynde med det, der staar mest levende for mig og det er saa det sidste; nemmelig en Tour vi i Dag har gjort til Bogø. Veien er usigelig deilig, og Møen kunde jeg see hele Tiden; det var underligt nok, for jeg kunde ikke tænke mig Dig derovre paa anden Maade end som en lille Myre, der kravlede om paa Bankerne, og dog tænkte jeg bestandig paa Dig, min velsignede Ven! og passede paa hver gang Solen skinnede derovre. En yndig lille Landsby kom vi igjennem, den laa som i en Dal under Veien imellem Frugt Træer, Humle og Kornmarker, midt igjennem løb en Aa, omgivet af den mest herlige Vegetation, Ell og flere andre Træer stod paa begge sider af Veien, og sluttede sammen over vore Hoveder, Gryfter og Gjærder var deilige, blandt Andet myldrede der af den Plante, der groede her ved [?Parken]. Noget af det yndigste var dog et lille Bondehuus, min Tegning er yderst slet, men evner Du tænker Dig det saaledes: Humle op ad Muren, man [?fornemmede] foran et [?], og desuden en kjøn gammel Kone, (hende kan Du vel næppe finde på Tegningen) som saed og syede, en Have foran og Piil rundt om, saa kan Du vist nok forstaae at det var idyllisk; ja! Du være maaske endog i stand til at gjøre en lille Tegning med Vandfarve deraf til mig, men mon Du er saa elskværdig? – siden kjørte vi ud til Stranden, desmere høie Skrænter og store stille træer kort sagt hele Touren var herlig. Solen gik pragtfuldt ned, og det forekom mig næsten ualmindeligt deilig, der var noget Simpelt og Stort deri, ikke synderligt mere end en stor Sky foran Solen, som forgyldte den paa Kanten, men Du saae det maaske selv, der ovre en saadan stor og Ædel over det Hele. Et Uheld havde vi, som kunde have været

-2-

meget slemt, idet Tante Gitte vilde staae af Vognen faldt hun lige paa Næsen, men feiler Gud ske Lov ikke det Mindste.

Fader har været temmelig daarlig især igaar, Du! Det vaar en trist Dag, jeg

længtes! Men ikke alene efter Dig ogsaa efter Arbeide, jeg duer ikke til at gaae og dovne, saa bliver jeg saa sløv og misfornøied med mig selv; jeg beder ogsaa bare til, at Fader maa blive saa rask, at vi kan komme afsted paa Mandag, men han er kun ussel, saa jeg var nær ved at blive hjemme i dag, men inden vi kjørte blev det lidt bedre, og nu fortryder jeg det rigtignok ikke.

Ligesom vi var kommet paa Vognen kom Posten og hermed et Brev til Dig, jeg brød det og da det var fra Monrad læste jeg det, det maatte jeg vel nok?

Søndag Morgen.

Igaar opnaaede vi da endeligt en rolig Dag med en smuk Spadseretour til Faxingeskov. Höyen, Tante G., Elise, Hammilton og jeg vandrede efter Bordet, Veiret var deiligt, men Alting er drivende vaadt i Skoven. Höyen var meget poetiskt stemt, han taledes kun i Riem, han gjorde det med en hvis Dristighed og berigede dermed Sproget med de meest krumme Ord. Da vi kom Hjem tog Hamilton sin skotske Dragt paa, den staaer ham rigtignok ganske overordentligt, ja, jeg maa finde Elises Ord, "han er næsten farlig." Hun synes idetheletaget meget godt om ham, og det gjør vi da Allesammen, Tante er overraskende net imod ham, hun har isinde at bestille hans Portrædt i skotsk Dragt hos Marstrand, som Pandant til Grækeren af Hansen.

-3-

Fader er lidt bedre, saa vi efter al Rimelighed kommer afsted, hvorover jeg er meget glad for, i mange henseender er her jo deilig ude, men man bliver dog saa uhyggeligt stemt naar nogen Tid er gaaet. Det er ret tungt at Jeanina ikke kan lade være at svare Moderen næsvist, og derved gjøre hende heftig; jeg havde bestandig haabet, at hun, naar hun blev stor skulde have kunnet jævne Anfaldene lidt, men nu har jeg næsten opgivet Haabet, og er svært bange, at det bliver endnu værre, fordi Tante ikke har flere Børn at haabe paa, men man ser dem Alle [?] fra den Verden hun havde haabet at sætte dem i.

Her er nogen Snakken om at Høyens skulde blive længere, Vi tigger og beder alle derom; det var morsomt at se det deilige Blik hvormed Hammilton betragtede Höyen; Tante Gitte kunde vist ogsaa have godt deraf, men hun kan ikke komme i Gang med at arbeide, det vil slet ikke gaae, saa Enden bliver dog nok at hun reiser med os.

I dette Øjeblik hørte jeg Holger komme ind til Elise og det faldt mig hermed ind, hvor Elises Kjærlighed til ham grændser til det komiske, naar hun en Dag ikke har seet ham udbryder hun "

Hvor det dog er umaadeligt længe siden vi saa Holger, skal vi ikke besøge ham;" og idetmindste 3-4 Gange om Dagen kører hun derhen, men Sytøiet forlader hende ikke, det kan hun i denne Tid endnu mindre undvære, hun hænger nær det fra Morgen til Aftens Ende og bliver derfor aldeles uselskabelig, hun slipper det kun for at skrive og en sjælden Gang for at spadsere lidt. Hun er nær ved at rive Hovedet af mig fordi jeg ikke holder nok af Holger.

Dermed min Ven, jeg glæder mig til at [?] [?] inde i Kjøb.

Din Georgia

|Jeg skulde ikke have talt om at Dit Huus var købt for det kunde dog stadig [?] [?] skulde bestemt om.|

Est

Jr. David Williams Skogard
through Rogers & Co
Lipland

2

Hege

7

1869

[illegible]

[illegible]